

den ene Part ved den foreløbige Forhandling (§ 28) ikke har budet mindre eller fordret mere, end der ved Taxationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne.

§ 44.

Har Taxationsforretningen været nødvendig ene for at bestemme Panthaveres Ret med Hensyn til Gaarden, bærer Statskassen alle Omkostningerne ved samme.

§ 45.

Forlanges Overtaxation, men der ikke ved denne fremkommer et for den Paaklagende fordelagtigere Resultat end ved Taxationsforretningen, har han at bære de med Overtaxationsforretningen forbundne Omkostninger. Bliver derimod den første Taxation forandret til den Paaklagendes Fordeel, skulle Omkostningerne ved Overtaxationsforretningen bæres lige af begge Parter. Er det imidlertid Panthaveren, der har forlangt Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Omkostningerne ved Overtaxationen.

§ 46.

I det Tilfælde, som omhandles i § 34, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udeblevne har oplyst tilstrækkelig loylik Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 35 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligen har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle slige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saasom ogsaa den i § 25 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 47. Naar den ene Part har budet mindre eller fordret mere, end der ved Taxationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne. § 41. Skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Panthaverne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre loylike Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 48.

Naar Taxations eller Overtaxationscommissionen, saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de samlede fælles Omkostninger forholdsmæssigen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenanførte Regler blive at udrede.

§ 49.

Taxationscommissionen og Overtaxationscommissionen har, saavidt skee kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i det Foregaaende forekrevne Regler blive at udrede, og Overtaxationscommissionen er berettiget til at berigtige den af Taxationscommissionen herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagældende ifølge endelig Kjendelse have at udrede, kunne efter loylik Omgang inddrives hos dem ved Udpantning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Beskaffenhed ingen saadan Afgjorelse kan skee ved Taxationscommissionerne, saasom hvor et Erstatningsansvar reiser sig af en paafølgende Omstændighed (§ 47), maa Fordringen, i Mangel af mindelig Afgjorelse, gjøres gjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 50.

Naar en Forretning indankes til Høiestetret, vil denne Ret efter de almindelige Regler